

Rada Pracowników
Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A.
w Grudziądzu

Grudziądz 30 maja 2014 roku

Do
Wojskowego Sądu Okręgowego
w Poznaniu
za pośrednictwem:

Wojskowej Prokuratury
Garnizonowej w Szczecinie

ul. Piotra Skargi 34/35

70-965 Szczecin 5

Nazwa i udz 31/Wyph/RP/14

1. Rada Pracowników

Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu

2. Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność”

Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu

3. Zarząd Zakładowy NSZZ Pracowników Wojska

Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu

adres dla wszystkich podmiotów:

ul. Parkowa 42, 86-300 Grudziądz

sygn. akt.: Pg. Śl. 15/14

PISMO PROCESOWE

W odpowiedzi na wezwanie do usunięcia braków formalnych zażalenie:

1. W załączeniu przedkładam podpisane własnoręcznie zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa,

2. Precyzując złożone zażalenie wskazuję, że zaskarżam to postanowienie w całości oraz:

A. orzeczeniu temu zarzucam:

- a) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 17§1 pkt 2 w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez błędne przyjęcie, iż zachodzi brak znamion czynu zabronionego, w związku z dokonaniem dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów,
- b) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 17§1 pkt 2 w zw. z art. 10 k.p.k. poprzez zaniechanie przeprowadzenia postępowania w zakresie wystarczającym do ustalenia, iż miało miejsce dokonanie czynu zabronionego,
- c) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia będący następstwem naruszenia wymienionych powyżej przepisów polegający na:
 - przyjęciu, że nie istniały podstawy do wykluczenia z postępowania przetargowego Wykonawcy,
 - pominięciu faktu wystąpienia w trakcie odbioru przez użytkowników sprzętu okoliczności uzasadniających przyjęcie faktu nienależytego wykonania umowy przez Wykonawcę,a w konsekwencji, przyjęciu, że w przedmiotowej sprawie brak jest znamion czynu zabronionego

B. podnosząc powyższe zarzuty wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy prokuratorowi do dalszego prowadzenia.

Uzasadnienie:

Wnosząc niniejsze zażalenie wskazać należy, że wydając zaskarżone postanowienie naruszono przepisy procedury mające istotny wpływ na treść wydanego

orzeczenia, to jest art. 17§1 pkt 2 w związku z art. 7 oraz 10 k.p.k. Dokonano bowiem dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego materiału, wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Nie przeprowadzono również czynności wyjaśniających w wystarczającym zakresie, co pozwoliłoby na ustalenie, iż dokonano czynu zabronionego.

Powyższe naruszenie przepisów procedury doprowadziło w konsekwencji do poczynienia przez Prokuratora błędnych ustaleń faktycznych i stwierdzenia, że brak jest podstaw do przyjęcia wypełnienia przez osoby odpowiedzialne za przeprowadzenie i realizację postępowań o zamówienie publiczne w przedmiocie remontu armaty haubic wz. 77 DANA znamion czynu zabronionego.

Takie stanowisko organu postępowania nie może zostać usankcjonowane z przyczyn co najmniej wskazanych w niniejszym piśmie.

Wydanie decyzji procesowej dokonano w głównej mierze w oparciu o analizę dokumentów oraz rozpytanie dokonane w stosunku do osób zatrudnionych lub pełniących służbę w JW. 4224.

Ustalając stan faktyczny w sprawie, a następnie podejmując na jego podstawie decyzje procesowe organ stwierdził, że na żadnym etapie nadzoru nad realizacją umowy nr 58/2013 aż dnia 21 marca 2013 roku nie doszło do niedopełnienia obowiązków przez uczestników obrotu prawnego. Jednakże prokuratura nie pochyliła się w ogóle nad kwestią pierwotną, a dotyczącą uwarunkowań prawnych i faktycznych w jakich dokonywano nadzoru nad realizacją umowy.

W toku przetargu Zamawiający postawił wyłącznie wobec dostawcy krajowego wymaganie, określone w §4 ust. 4, przeprowadzenie sprawdzenia sprzętu przez strzelanie w oparciu o instrukcję sygn. Uzbr. 2576/89.

Dokument ten, o nazwie: System obsługowo – naprawczy sprzętu uzbrojenia i elektroniki” (wyd. MON, Szefostwo Służby Uzbrojenia i Elektroniki, Warszawa 1990 rok) w punkcie 2.6.4. (str.21) wskazuje, że: „Przestrzeliwanie na celność wozów bojowych i artylerii samobieżnej przeprowadza się po: - naprawie kapitalnej lub modernizacji

kompleksowej czołgów; - naprawie średniej z demontażem armaty; -wymianie w wozie bojowym armaty lub poszczególnych jej zespołów mających wpływ na celność.”

Skoro więc przedmiotem umów było wykonanie remontu głównego części specjalnej armato haubicy, to zgodnie ze wskazanym dokumentem w trakcie odbioru należało wykonać przestrzeliwanie na celność.

Tymczasem w stosunku do dostawcy zagranicznego zaniechano tego wymogu.

Fakt niewykonania badań strzelaniem na celność został ujawniony w toku odbioru poszczególnych jednostek sprzętu przez Użytkownika. Jak na przykład wskazano w notatce służbowej sporządzonej w 11 p.a. Węgorzewo (załącznik do protokołu przyjęcia - przekazania nr 72/2013 z dnia 21.11.2013r. wozu nr fabryczny 0269) komisja stwierdziła w pkt. IV brak wykonania sprawdzenia strzelaniem na celność.

Analogiczne zarzuty postawiono w stosunku do wozu nr fabryczny 0523 (załącznik do protokołu przyjęcia - przekazania nr 73/2013 z dnia 21.11.2013r.)

Stąd też w celu wyjaśnienia wszelkich okoliczności sprawy koniecznym było, w toku czynności sprawdzających, co najmniej wyjaśnienie jakimi kryteriami i przyczynami kierował się Zamawiający opracowując Specyfikacje Istotnych Warunków Zamówienia oraz przygotowując postanowienia umowne odmiennie regulując warunki odbioru sprzętu po naprawie w stosunku do wykonawców krajowych i zagranicznych.

Odpowiedź na te kwestie jest istotna z punktu widzenia odpowiedzialności karnej osób odpowiedzialnych za przygotowanie i realizację zamówienia.

Instrukcja nr 2578/89 jest aktualna i obowiązuje w Siłach Zbrojnych RP. Natomiast, sprawdzenie 152 mm ahs wz 77 DANA przez strzelanie wykonuje się w Polskich Siłach Zbrojnych według instrukcji 117/92 – „Instrukcja badania strzelaniem 152 mm armato haubicy samobieżnej wz.77”. Tym samym odstąpienie, wobec wykonawcy zagranicznego od wymogów sprawdzenia armato haubic po wykonanym remoncie, według obowiązujących w MON procedur, stanowi naruszenie obowiązujących przepisów.

W konsekwencji prowadzi to do wniosku, że w zakresie tym istnieją podstawy do przyjęcia, że mogło dojść do popełnienia czynu zabronionego.

Znamienne również jest to, że w stosunku do przywołanych wyżej armatohaubic o numerach fabrycznych 0523 i 0269 stwierdzono brak badań diagnostycznych dopuszczających pojazd do ruchu oraz pozostawienie wozów z oponami o ponad 20 letnim resursie. Pomimo zobowiązania się do usunięcia tych nieprawidłowości Wykonawca nie usunął ich do dnia dzisiejszego.

Tymczasem, jak wynika z dokumentów postępowania przetargowego po ujawnieniu faktu zaistnienia licznych usterek, w dniu 22 stycznia 2014 roku Dowódca jednostki JW. 4224, wystawił dokument, będący listem referencyjnym, w którym stwierdził, że umowa została wykonana z należytą starannością, a pracownicy firmy (STV POLSKA sp. z o.o.) wykazali się profesjonalizmem, wysokimi kompetencjami i rzetelnością.

Podjmując decyzje procesowe organ, jak stwierdzono w treści postawienia (str7-8) że zapoznał się z treścią protokołów odbioru technicznego. Jednakże w toku oceny prawno karnej organ w ogóle pominął analizę przywołanych wyżej protokołów przyjęcia – przekazania, w których ujawniono usterki i braki w wykonanym remoncie sprzętu. Już tylko ten fakt winien stanowić podstawę do stwierdzenia uchybienia organu w zakresie ustalenia stanu faktycznego.

Sam organ podejmując decyzję wskazał, że analiza zebranych materiałów nie potwierdziła aby zaszyły, przewidziane w przepisach ustawy prawo zamówień publicznych (w tym art. 24) okoliczności, które przemawiałyby za koniecznością wykluczenia firm STV POLSKA sp. z o.o. i STV Group a.s. w Pradze z postępowania przetargowego nr 7/14. Swoją ocenę oparł on o fakt, że Zamawiający pomimo ujawnionych usterek nie uznał, że wykonawca nie wykonał powierzonego mu zadania należycie i nie nałożył na Wykonawcę kary umownej. Tym samym organ w ogóle zaniechał dociekań dlaczego Zamawiający uznał ujawnione usterki i okoliczności niewykonania umowy w sposób należyty za istotne. W konsekwencji umknęło organowi dokonanie własnej oceny tych faktów, do której to czynności jest zobowiązany. Taka

postawa organu doprowadziła wprost do uznania, że brak jest w tym zakresie znamion niedopełnienia obowiązków.

W tym miejscu stwierdzić należy, że taka analiza zaniechań lub podjęcia czynności przez osoby zobowiązane do nadzoru nad realizacją zamówienia w ogóle umyka jakiegokolwiek ocenie z punktu widzenia jej legalności i rzetelności, co w konsekwencji prowadzi do wniosku, że decyzja procesowa podjęta została bez rozważenia wszelkich okoliczności sprawy.

Nie sposób zauważyć, że organ nie dokonał w ogóle analizy zachowania podmiotów odpowiedzialnych za realizację umowy nr 58/2013, a następnie za prowadzenie postępowania przetargowego nr 7/2014 w kontekście poświadczenia nieprawdy w dokumentach przez siebie wystawionych, a które to dokumenty zostały następnie użyte w toku postępowania przetargowego nr 7/2014.

Powyższe okoliczności wskazują, że prawidłowa ocena wydanych decyzji procesowych prowadzi do wniosku, że są one merytorycznie nieprawidłowe. W konsekwencji istnieją podstawy do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do dalszego prowadzenia prokuratorowi.

Podjęcie dalszych decyzji procesowych będzie możliwe dopiero po wszechstronnej analizie zebranego materiału w sprawie, a także przeprowadzeniu dalszych czynności związanych z ustaleniami dotyczącymi nadzoru nad realizacją umowy nr 58/2013, a także ustaleniami co do sposobu procedowania w postępowaniu przetargowym nr 7/2014.

W szczególności koniecznym jest bowiem ustalenie w oparciu o jakie dokumenty i w jaki sposób opracowane dokonano odbioru armato haubic od kontrahenta, a także kto i na jakiej podstawie podejmował decyzję o zwolnieniu kontrahenta zagranicznego z obowiązku wykonania próby strzelania na celność podczas odbioru sprzętu po remoncie.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Pracowników

Henryk MIRA